

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 5Cpr/3/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3714200158
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Kubjatková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2015:3714200158.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou Mgr. Andreou Kubjatkovou v právnej veci navrhovateľa: E. L. Z., X.. XX. X. XXXX, R. XXXX/XX-X, J. L., právne zastúpený JUDr. Tatianou Polkovou, advokátka, Gaštanová 3077/17, Žilina, proti odporcom v rade: 1/ Okresný súd Žilina, Ul. Hviezdoslavova č. 28, 010 59 Žilina, 2/ Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné námestie 13, 814 90 Bratislava, v konaní o doplatenie funkčného platu takto

rozhodol:

Odporca v 2. rade je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi ročný úrok z omeškania vo výške 9% zo sumy 284,-€ od 16.2.2011 do 11.7.2014, ročný úrok z omeškania vo výške 9% zo sumy 284,-€ od 16.3.2011 do 11.7.2014, ročný úrok z omeškania vo výške 9% zo sumy 284,-€ od 16.4.2011 do 11.7.2014, ročný úrok z omeškania vo výške 9% zo sumy 284,-€ od 16.5.2011 do 11.7.2014, ročný úrok z omeškania vo výške 9% zo sumy 568,-€ od 16.6.2011 do 11.7.2014, ročný úrok z omeškania vo výške 9% zo sumy 284,-€ od 16.7.2011 do 11.7.2014, ročný úrok z omeškania vo výške 9% zo sumy 284,-€ od 16.8.2011 do 11.7.2014, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd návrh voči odporcovi v 1. rade zamietla.

O trovách konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ svojím návrhom podaným na súd dňa 9. 1. 2014 žiadal súd, aby zaviazal odporcov 1/, 2/ solidárne zaplatiť mu sumu 284,-- € s 9 % ročným úrokom z omeškania od 16. 2. 2011 do zaplatenia, 284,-- € s 9 % ročným úrokom z omeškania od 16. 3. 2011 do zaplatenia, 284,-- € s 9 % ročným úrokom z omeškania od 16. 4. 2011 do zaplatenia, 284,-- € s 9 % ročným úrokom z omeškania od 16. 5. 2011 do zaplatenia, 568,-- € s 9,25 % ročným úrokom z omeškania od 16. 6. 2011 do zaplatenia, 284,-- € s 9,5 % ročným úrokom z omeškania od 16. 7. 2011 do zaplatenia, 284,-- € s 9,5 % ročným úrokom z omeškania od 16. 8. 2011 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku a priznať mu trovy konania.

Navrhovateľ vo svojom návrhu uviedol, že je sudcom a pridelený je na výkon funkcie sudcu na Okresnom súde Žilina, má právo na plat za podmienok, ktoré sú upravené v 7. hlavě Zákona č. 385/2000 Z.z. Bol mu doručený dekrét č. 1SprO/714/10 zo dňa 7. 7. 2010 podpísaný predsedom OS Žilina, podľa ktorého mu patrí od 1. 7. 2010 funkčný plat vo výške 2.473,50 €. Bolo mu doručené oznámenie o výške a zložení funkčného platu č. 1SprO/39/2011 zo dňa 18. 1. 2011 podpísané predsedom OS Žilina, podľa ktorého mu patrí od 1.1.2011 funkčný plat vo výške 2.314,80 €. Bolo mu doručené oznámenie o výške a zložení funkčného platu č. 1SprO/321/11 zo dňa 13. 4. 2011 podpísaný predsedom OS Žilina, podľa ktorého mu patrí od 1. 2. 2011 funkčný plat vo výške 2.395,50 €. Bolo mu doručené oznámenie o výške a zložení funkčného platu č. 1SprO/668/11 zo dňa 17. 8. 2011 podpísané sudcom povereným plnením úloh podľa § 35 Zákona č. 757/2004 Z.z., podľa ktorého mu patrí od 26. 7. 2011 funkčný plat vo

výške 2.643,50 €. Porovnaním platového dekrétu zo dňa 17. 8. 2011 s predchádzajúcimi oznámeniami o výške a zložení funkčného platu možno konštatovať, že došlo k zníženiu platu sudcu v roku 2011 v období prvých 7. mesiacov za rok 2011. Podľa § 90 ods. 2 Zákona o sudcoch v platových veciach rozhoduje predseda súdu, na ktorom sudca vykonáva funkciu. Navrhovateľovi bol znížený funkčný plat bez splnenia zákonných podmienok. Oznámenie o výške a zložení funkčného platu č. 1SprO/39/2011 z 18. 1. 2011 odkazuje na ustanovenie Zákona č. 385/2000 Z.z., a na ustanovenie § 2 ods. 1 a § 29g ods. 1 Zákona č. 500/2010 Z.z. z 2. 12. 2010, ktorým sa zmenil Zákon č. 120/1993 Z.z. Základom výpočtu platu sudcu pre rok 2011 je priemerná nominálna mesačná mzda zamestnanca v hospodárstve SR za rok 2010, a nakoľko ju Štatistický úrad SR ku dňu vydania oznámenia o výške a zložení funkčného platu dňa 18. 1. 2011 neoznámil, neexistoval základ pre výpočet základného platu sudcu s účinnosťou od 1. 1. 2011, preto výpočet základného platu z inej priemernej nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva SR je nezákonný. Uznesením Ústavného súdu SR č.k. PL ÚS 99/2011 zo dňa 22.6.2011 bola pozastavená účinnosť zákonných ustanovení, na ktoré odkázal predseda OS Žilina v oznámení o výške a zložení funkčného platu zo dňa 18. 1. 2011. Na neverejnom zasadnutí pléna ÚS SR dňa 11. 12. 2013 ÚS rozhodol vo veci vedenej pod spisovou značkou PL ÚS 99/2011, že ustanovenie § 2 ods. 1 v časti „znížená podľa odseku 2“, § 2 ods. 2 a § 29g ods. 1 vo vzťahu k sudcom a § 29g ods. 4,8,9 Zákona NR SR č. 120/2003 Z.z. o platových pomeroch niektorých ústavných činiteľov SR v znení neskorších predpisov nie sú v súlade s čl. 1 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 v spojení s čl. 144 ods. 1 Ústavy SR. Poukázal na § 517 ods. 1, 2 OZ, ako aj na ustanovenie § 3 ods. 1 Nariadenia Vlády SR č. 87/95 Z.z. po zmene nariadení Vlády SR č. 586/2008 Z.z. účinnnej od 1.1.2009, a základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky je od 16. 2. 2011 výška úroku z omeškania 9%. V otázke pasívnej legitímácie navrhovateľ poukazuje na tú skutočnosť, že OS Žilina je síce subjektom, ktorý vypláca žalobcovi plat, ale podľa § 64 ods. 5 Zákona č. 385/2000 Z.z. v znení neskorších predpisov zodpovedá štát za uspokojenie platových pomerov sudcu. Odporcovia sú v omeškani s riadnym vyplatením funkčného platu prvýkrát od 16. 2. 2011, preto žiada návrhu vyhovieť.

Odporca v 1. rade vo svojom písomnom vyjadrení namietal svoju pasívnu legitímáciu, pričom poukázal na uznesenie Ústavného súdu PL ÚS 99/2011-27 zo dňa 22. 6. 2011, ktoré bolo uverejnené v Zbierke zákonov č. 75/2011 Z.z. dňa 26. 7. 2011, týmto dňom sa stalo všeobecne účinným. Pozastavenie účinnosti Zákona č. 120/93 Z.z. malo nepriamy súvis s ustanovením § 66 a nasl. Zákona č. 385/2000. Poukázal na ustanovenie § 87, 90 ods. 1, 2 Zákona č. 385/2000 Z.z., ako aj § 32, 34 a 71 písm. a), b) Zákona č. 757/2004 Z.z., pričom uviedol, že predseda súdu, na ktorom sudca vykonával funkciu, rozhoduje o platových pomeroch v súlade s platnými právnymi predpismi na základe zákona vypláca plat osobný úrad sudcu, predseda súdu teda len zaradí sudcu do určitej platovej triedy, avšak výšku platu určiť nemôže. Predseda súdu môže konať len tak, ako mu to umožňuje zákon, a zásadne nemôže rozhodnúť o tom, či zákony týkajúce sa sudcov, správy súdov, či inej oblasti justície sú alebo nie sú v súlade so zákonom. Preto predseda súdu nemohol určiť výšku základného platu sudcu a náhrady nákladov a iných hmotných výhod inak, ako aplikáciou platného zákona. Okresné sudy nie sú rozpočtové ani príspevkové organizácie, nehospodária s vlastnými prostriedkami, ale sú napojené na rozpočet SR, sú povinné rešpektovať účelové použitie finančných prostriedkov. Predseda súdu nemohol doplatiť rozdiel platu ani po pozastavení účinnosti právnych predpisov, ktorých nesúlad s Ústavou SR vyslovil nálezom Ústavný súd SR. Okresné sudy sú povinné dodržiavať rozpočtovú disciplínu. Plat nevypláca sudcovi súd, na ktorom vykonáva funkciu, ale osobný úrad z prostriedkov SR pridelených na tento účel Ministerstvom spravodlivosti SR. Preto pasívna legitímácia - povinnosť doplatiť rozdiel platu neprichádza do úvahy voči odporcovi v 1. rade, ale práva a povinnosti môžu sudcovi vzniknúť len voči štátu, za ktorý koná ústredný orgán štátnej správy súdov, ktorým je Ministerstvo spravodlivosti SR. V prípade, ak by sa súd nestotožnil s týmto názorom, odporca 1/ poukazuje aj na skutočnosť, že sa s doplatením platu nemohol dostať do omeškania, pretože plat doplatil z prostriedkov na to pridelených Ministerstvom spravodlivosti SR osobný úrad sudcu, avšak nie na základe povinnosti stanovenej zákonom, ale na základe morálnej povinnosti, ktorá nie je vynúiteľná zákonom. Nález PL ÚS 99/2011 bol vydaný 11. 12. 2013, účinný od 18. 4. 2014. S poukazom na ustanovenie článku 125 ods. 3 Ústavy SR ani pri vyslovení nesúladu zákonov s ústavou má odporca za to, že nie je prípustná retroaktivita, vyslovením nesúladu stráca zákon účinnosť, a následne ak nebudú uvedené do súladu s ústavou, strácajú po 6. mesiacoch od vyhlásenia rozhodnutia platnosť. To, že predpis stratil po uplynutí uvedenej doby platnosť, však neznamená, že pred rozhodnutím nebol platný, alebo že by všetky rozhodnutia na základe takéhoto zákona boli neplatné alebo nulité. Rozpor všeobecne záväzných právnych predpisov s právnym predpisom vyššej sily nespôsobí neplatnosť právneho úkonu, ako je tomu napríklad pri súkromnoprávných vzťahoch podľa § 39 OZ. Navrhovateľ uviedol požiadavky na doplatenie platu, avšak

skutočnosť, na základe čoho by vznikla odporcovi v 1. rade povinnosť plat doplatiť, vôbec nekvalifikoval, a ani neodôvodnil. Zároveň navrhovateľ neoznačil ani povinnosť odporcu v 1. rade, na základe ktorej by mal navrhovateľovi doplatiť plat určený na základe zákona. Každý zákon alebo jeho časť, hoci bola aj nálezom ÚS vyhlásený za rozporný s ústavou, bol až do straty platnosti platný, a do pozastavenia účinnosti aj všeobecne záväzný, a každý bol povinný sa zákonom riadiť a rešpektovať ho. Ak teda nejestvovala zákonná povinnosť doplatiť plat, ktorý bol určený na základe platného zákona, ktorý neskôr stratil platnosť, nemohol sa odporca v 1. rade dostať do omeškania, a to ani v prípade, že neskôr dobrovoľne plnil. Preto žiadajú žalobu v plnom rozsahu zamietnuť, nárok na náhradu trov konania si neuplatňujú.

Odporca v 2. rade vo svojom vyjadrení sa k návrhu uviedol, že predmetom konania už zostali iba úroky z omeškania, ktoré nemožno považovať za platový nárok podľa § 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich, a keďže podľa § 65 ods. 5 Zákona č. 385/2000 o sudcoch a prísediacich štát zodpovedá za uspokojenie platových nárokov sudcu, odporca v 2. rade namieta nedostatok svojej pasívnej legitímácie v tomto spore. Navrhovateľ nemá právo na zaplatenie úrokov z omeškania, má zato, že funkčné platy za obdobie január 2011 až júl 2011 boli navrhovateľovi vyplácané odporcom ako jeho osobným úradom v riadnych výplatných termínoch na základe platového dekrétu predsedu súdu, ktorý bol vydaný na základe v tom čase platnej a účinnej zákonnej úpravy. Odporca 2/ má zato, že ak v posudzovanej veci došlo k „bezdôvodnému obohateniu,“ došlo k nemu dobromyseľne, keďže NR SR neprijala zákon samoučelne, resp. bezdôvodne. V prípade konštatovania protiústavnosti zákona dáva Ústava SR Národnej rade SR lehotu 6. mesiacov od vyhlásenia nálezu v Zbierke zákonov na zosúladenie takéhoto protiústavného zákona s Ústavou SR. Navrhovateľovi by právo na zaplatenie úrokov z omeškania patrilo až odo dňa 19. 10. 2014, teda až po 6. mesiacoch od zverejnenia Nálezu Ústavného súdu SR v Zbierke zákonov SR. Bezodkladne po publikovaní nálezu ÚS SR dochádzalo k vykonávaniu úkonov smerujúcich k úhrade finančných nárokov sudcov, čo bolo administratívne náročné, nemohlo sa tak udiť zo dňa na deň. Vzhľadom na to odporca 2/ zastáva názor, že nárok navrhovateľa na zaplatenie aj úrokov z omeškania nie je dôvodný. Predmetný nález ÚS, ktorý konštatoval protiústavnosť zákonnej úpravy, na základe ktorej boli sudcom vydávané platové dekréty a vyplácané funkčné platy, bol zverejnený v Zbierke zákonov až dňa 18. 4. 2014, takže v praxi nemožno uvažovať o priznaní úrokov z omeškania od 16. 2. 2011. Po pozastavení účinnosti zákonných ustanovení uznesením ÚS PL 99/2011 zo dňa 22. 6. 2011 bol navrhovateľovi vyplácaný plat, ktorého výšku nespochybňuje. Na základe toho má odporkyňa zato, že žaloba je nedôvodná, žiada, aby ju súd voči nej zamietol. Odporca v 2. rade si uplatňuje trovy konania, ktoré vyčíslil najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia rozhodnutia, ktorým sa konanie skončí.

Navrhovateľ sa na pojednávanie nedostavil, svoju neúčast' ospravedlnil zo zdravotných dôvodov, žiadal, aby sa pojednávalo v jeho neprítomnosti za účasti zvolenej právnej zástupkyne.

Právna zástupkyňa navrhovateľa na pojednávaní uviedla, že trvajú na podanej žalobe v plnom rozsahu, nález Ústavného súdu vôbec nerieši právny nárok na doplatenie platov sudcov za rok 2011. Doplatenie platov sudcov bol výsledok konania výkonnej moci. Rozhodnutia Ústavného súdu SR v zmysle článku 125 sú rozhodnutiami, ktoré zavazujú do budúcnosti, a nemajú spiatočnú účinnosť. Pokiaľ ÚS vysloví nesúlads zákona s ústavou, je pre každého záväzný do budúcnosti, pokiaľ štát uzná, že sudcom, teda navrhovateľovi, nebol vyplatený plat v plnej výške, uznal tým vlastné pochybenie, a preto má každý nárok na úroky z omeškania v zákonnej lehote vo výške odo dňa splatnosti platu. Nemožno opomenúť, že daňové a odvodové zaťaženie v roku 2014, kedy boli doplatené platy, je nesporné vyššie, ako bolo v roku 2011. Aj z tohto dôvodu plyní, že sudcovia vrátane navrhovateľa boli poškodení. Účinky nálezov Ústavného súdu vydané v konaní v súlade s právnym predpisom článkom 125 Ústavy SR platia ex nunc. Interpretácia nálezov Ústavného súdu PL ÚS 99/2011 je vecou odporcov. Je nesporné, že v náleze nie je ani zmienka o doplatení funkčného platu sudcom. Na nárokoch trvá, mzdy boli doplatené až v roku 2014. Navrhuje súdu, aby zaviazal solidárne odporcov k zaplateniu v celkovej výške 2.272,-- €, čo sú úroky z omeškania, a zároveň priznal trovy konania, ktoré vyčíslil v lehote troch dní.

Na pojednávanie sa nedostavili odporcovia v 1. a 2. rade, odporca v 2. rade svoju neúčast' ospravedlnil. Uznesením 5Cpr/3/2014-43 zo dňa 27.10.2014 súd pripustil zmenu rozsudového návrhu: „Žalovaní Okresný súd Žilina a Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky sú povinní solidárne zaplatiť žalobcovi JUDr. Branislavovi Lečkovi, nar. 12.12.1971, ročný úrok z omeškania vo výške 9% zo sumy 284,-€ od 16.2.2011 do 11.7.2014, ročný úrok z omeškania vo výške 9% zo sumy 284,-€ od 16.3.2011 do 11.7.2014, ročný úrok z omeškania vo výške 9% zo sumy 284,-€ od 16.4.2011

do 11.7.2014, ročný úrok z omeškania vo výške 9% zo sumy 284,-€ od 16.5.2011 do 11.7.2014, ročný úrok z omeškania vo výške 9% zo sumy 568,-€ od 16.6.2011 do 11.7.2014, ročný úrok z omeškania vo výške 9% zo sumy 284,-€ od 16.7.2011 do 11.7.2014, ročný úrok z omeškania vo výške 9% zo sumy 284,-€ od 16.8.2011 do 11.7.2014, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.“

Súd sa ďalej oboznámil s obsahom celého spisového materiálu: s doručeným dekrétom č. 1SprO/714/10 zo dňa 7. 7. 2010 podpísaným predsedom OS Žilina, podľa ktorého mu patrí od 1. 7. 2010 funkčný plat vo výške 2.473,50 €, s doručeným oznámením o výške a zložení funkčného platu č. 1SprO/39/2011 zo dňa 18. 1. 2011 podpísaným predsedom OS Žilina, podľa ktorého mu patrí od 1.1.2011 funkčný plat vo výške 2.314,80 €, s doručeným oznámením o výške a zložení funkčného platu č. 1SprO/321/11 zo dňa 13. 4. 2011 podpísaným predsedom OS Žilina, podľa ktorého mu patrí od 1. 2. 2011 funkčný plat vo výške 2.395,50 €, s doručeným oznámením o výške a zložení funkčného platu č. 1SprO/668/11 zo dňa 17. 8. 2011 podpísaným sudcom povereným plnením úloh podľa § 35 Zákona č. 757/2004 Z.z., podľa ktorého mu patrí od 26. 7. 2011 funkčný plat vo výške 2.643,50 €.

Podľa § 2 ods. 1 Zákona č. 120/1993 Z.z. o platových pomeroch niektorých ústavných činiteľov Slovenskej republiky platného do 31. 12. 2010: Poslancovi Národnej rady Slovenskej republiky (ďalej len "poslanec") patrí plat vo výške 3-násobku priemernej nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky za predchádzajúci kalendárny rok, zaokrúhlenej nahor na celé euro (ďalej len "plat poslanca"), začínajúc prvým dňom mesiaca, v ktorom zložil Ústavou Slovenskej republiky (ďalej len "ústava") predpísaný sľub. 1) Ak mandát poslanca vykonával najmenej päť mesiacov, patrí mu plat ešte päť mesiacov po tom, keď došlo k zániku jeho poslaneckého mandátu; toto ustanovenie sa nevzťahuje na poslanca, ktorý bol zvolený za poslanca v nasledujúcom volebnom období, a na poslanca, ktorý bezprostredne po zániku mandátu začal vykonávať inú funkciu ústavného činiteľa Slovenskej republiky podľa § 1 alebo ktorý bol zvolený do Európskeho parlamentu. Ak poslanec vykonával mandát ako náhradník, patrí mu nárok podľa druhej vety len raz počas toho istého volebného obdobia.

Podľa § 2 ods. 1 Zákona č. 120/1993 Z.z. o platových pomeroch niektorých ústavných činiteľov Slovenskej republiky platného do 25. 7. 2011: Poslancovi Národnej rady Slovenskej republiky (ďalej len "poslanec") patrí plat vo výške trojnásobku priemernej nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky za predchádzajúci kalendárny rok znížený podľa odseku 2, zaokrúhlený nahor na celé euro (ďalej len "plat poslanca"), začínajúc dňom, v ktorom zložil Ústavou Slovenskej republiky (ďalej len "ústava") predpísaný sľub. 1) V závislosti od času výkonu poslaneckému mandátu patrí po zániku poslaneckého mandátu poslancovi ešte plat počas dvoch mesiacov, ak vykonával mandát poslanca menej ako päť rokov, alebo troch mesiacov, ak vykonával mandát poslanca aspoň päť rokov; toto ustanovenie sa nevzťahuje na poslanca, ktorý bol zvolený za poslanca v nasledujúcom volebnom období, a na poslanca, ktorý bezprostredne po zániku mandátu začal vykonávať inú funkciu ústavného činiteľa Slovenskej republiky podľa § 1 alebo ktorý bol zvolený do Európskeho parlamentu, alebo začal vykonávať funkciu podľa osobitného predpisu. 1aa) Ak poslanec vykonával mandát ako náhradník, patrí mu nárok podľa druhej vety len raz počas toho istého volebného obdobia.

Podľa § 2 ods. 2 Zníženie podľa odseku 1 sa rovná

a) 0,15 násobku trojnásobku priemernej nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky za kalendárny rok, ktorý predchádza kalendárnemu roku, na ktorý sa plat poslanca vypočítava, ak podiel schodku rozpočtu verejnej správy Slovenskej republiky a hrubého domáceho produktu Slovenskej republiky za kalendárny rok, ktorý predchádza kalendárnemu roku, na ktorý sa plat poslanca vypočítava, zverejneného Európskou komisiou (Eurostatom) v apríli kalendárneho roka, na ktorý sa plat poslanca vypočítava, 1a) je rovný alebo vyšší ako 0,07,

b) 0,1 násobku trojnásobku priemernej nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky za kalendárny rok, ktorý predchádza kalendárnemu roku, na ktorý sa plat poslanca vypočítava, ak podiel schodku rozpočtu verejnej správy Slovenskej republiky a hrubého domáceho produktu Slovenskej republiky za kalendárny rok, ktorý predchádza kalendárnemu roku, na ktorý sa plat poslanca vypočítava, zverejneného Európskou komisiou (Eurostatom) v apríli kalendárneho roka, na ktorý sa plat poslanca vypočítava, je rovný alebo vyšší ako 0,05 a nižší ako 0,07,

c) 0,05 násobku trojnásobku priemernej nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky za kalendárny rok, ktorý predchádza kalendárnemu roku, na ktorý sa plat poslanca vypočítava, ak podiel schodku rozpočtu verejnej správy Slovenskej republiky a hrubého domáceho produktu Slovenskej republiky za kalendárny rok, ktorý predchádza kalendárnemu roku, na ktorý sa plat poslanca vypočítava, zverejneného Európskou komisiou (Eurostatom) v apríli kalendárneho roka, na ktorý sa plat poslanca vypočítava, je rovný alebo vyšší ako 0,03 a nižší ako 0,05.

Podľa § 29g Zákona č. 120/1993 Z.z. (prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1.1.2011):

ods. 1 V roku 2011 zníženie podľa § 2 ods. 2 je 15%.

ods. 4 V roku 2011 patrí mesačne sudcovi ústavného súdu plat vo výške 1,3-násobku platu poslanca zvýšeného o 5%.

ods. 8 V roku 2011 je priemerným platom sudcu plat poslanca zvýšený o 5%.

ods. 9 V roku 2011 je základným platom sudcu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a sudcu Špecializovaného trestného súdu 13) plat vo výške 1,3-násobku platu poslanca zvýšeného o 5%.

Podľa § 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 120/1993 Z.z. z 21. apríla 1993 o platových pomeroch niektorých ústavných činiteľov Slovenskej republiky platného do 17.04.2014:

(1) Poslancovi Národnej rady Slovenskej republiky (ďalej len "poslanec") patrí plat vo výške trojnásobku priemernej nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky za predchádzajúci kalendárny rok znížený podľa odseku 2 1*) zaokrúhlený nahor na celé euro (ďalej len "plat poslanca"), začínajúc dňom zvolenia za poslanca Národnej rady Slovenskej republiky. 1) V závislosti od času výkonu poslaneckému mandátu patrí po zániku poslaneckého mandátu poslancovi ešte plat počas dvoch mesiacov, ak vykonával mandát poslanca najmenej päť mesiacov a menej ako päť rokov, alebo troch mesiacov, ak vykonával mandát poslanca aspoň päť rokov; toto ustanovenie sa nevzťahuje na poslanca, ktorý bol zvolený za poslanca v nasledujúcom volebnom období, a na poslanca, ktorý bezprostredne po zániku mandátu začal vykonávať inú funkciu ústavného činiteľa Slovenskej republiky podľa § 1 alebo ktorý bol zvolený do Európskeho parlamentu, alebo začal vykonávať funkciu podľa osobitného predpisu. 1aa) Ak poslanec vykonával mandát ako náhradník, patrí mu nárok podľa druhej vety len raz počas toho istého volebného obdobia.

1*) Poznámka pod čiarou: Podľa uznesenia Ústavného súdu SR č. 236/2011 Z.z. pozastavuje sa 26. júlom 2011 účinnosť ustanovenia § 2 ods. 1 v časti "znížený podľa ods. 2" a ustanovení § 29g ods. 4, 8 a 9.

(2) Zníženie podľa odseku 1 sa rovná 2*)

a) 0,15 násobku trojnásobku priemernej nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky za kalendárny rok, ktorý predchádza kalendárnemu roku, na ktorý sa plat poslanca vypočítava, ak podiel schodku rozpočtu verejnej správy Slovenskej republiky a hrubého domáceho produktu Slovenskej republiky za kalendárny rok, ktorý predchádza kalendárnemu roku, na ktorý sa plat poslanca vypočítava, zverejneného Európskou komisiou (Eurostatom) v apríli kalendárneho roka, na ktorý sa plat poslanca vypočítava, 1a) je rovný alebo vyšší ako 0,07, 2*) Poznámka pod čiarou: Podľa uznesenia Ústavného súdu SR č. 236/2011 Z.z. pozastavuje sa 26. júlom 2011 účinnosť ustanovenia § 2 ods. 2 a § 29g ods. 1 vo vzťahu k sudcom.

b) 0,1 násobku trojnásobku priemernej nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky za kalendárny rok, ktorý predchádza kalendárnemu roku, na ktorý sa plat poslanca vypočítava, ak podiel schodku rozpočtu verejnej správy Slovenskej republiky a hrubého domáceho produktu Slovenskej republiky za kalendárny rok, ktorý predchádza kalendárnemu roku, na ktorý sa plat poslanca vypočítava, zverejneného Európskou komisiou (Eurostatom) v apríli kalendárneho roka, na ktorý sa plat poslanca vypočítava, je rovný alebo vyšší ako 0,05 a nižší ako 0,07, 2*) Poznámka pod čiarou: Podľa uznesenia Ústavného súdu SR č. 236/2011 Z.z. pozastavuje sa 26. júlom 2011 účinnosť ustanovenia § 2 ods. 2 a § 29g ods. 1 vo vzťahu k sudcom.

c) 0,05 násobku trojnásobku priemernej nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky za kalendárny rok, ktorý predchádza kalendárnemu roku, na ktorý sa plat poslanca vypočítava, ak podiel schodku rozpočtu verejnej správy Slovenskej republiky a hrubého domáceho produktu Slovenskej republiky za kalendárny rok, ktorý predchádza kalendárnemu roku, na ktorý sa plat poslanca vypočítava, zverejneného Európskou komisiou (Eurostatom) v apríli kalendárneho roka, na ktorý sa plat poslanca vypočítava, je rovný alebo vyšší ako 0,03 a nižší ako 0,05.

2*) Poznámka pod čiarou: Podľa uznesenia Ústavného súdu SR č. 236/2011 Z.z. pozastavuje sa 26. júlom 2011 účinnosť ustanovenia § 2 ods. 2 a § 29g ods. 1 vo vzťahu k sudcom.

Podľa § 29g (Prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1. januára 2011)

(1) V roku 2011 zníženie podľa § 2 ods. 2 je 15.

2*) Poznámka pod čiarou: Podľa uznesenia Ústavného súdu SR č. 236/2011 Z.z. pozastavuje sa 26. júlom 2011 účinnosť ustanovenia § 2 ods. 2 a § 29g ods. 1 vo vzťahu k sudcom.

(4) pozastavená účinnosť od 26.7.2011 1*)

(8) pozastavená účinnosť od 26.7.2011 1*)

(9) pozastavená účinnosť od 26.7.2011 1*)

1*) Poznámka pod čiarou: Podľa uznesenia Ústavného súdu SR č. 236/2011 Z.z. pozastavuje sa 26. júlom 2011 účinnosť ustanovenia § 2 ods. 1 v časti "znížený podľa ods. 2" a ustanovení § 29g ods. 4, 8 a 9.

Podľa § 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 120/1993 Z.z. z 21. apríla 1993 o platových pomeroch niektorých ústavných činiteľov Slovenskej republiky platného od 18.04.2014:

(1) Poslancovi Národnej rady Slovenskej republiky (ďalej len "poslanec") patrí plat vo výške trojnásobku priemernej nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky za predchádzajúci kalendárny rok znížený podľa odseku 2 1*) zaokrúhlený nahor na celé euro (ďalej len "plat poslanca"), začínajúc dňom zvolenia za poslanca Národnej rady Slovenskej republiky. 1) V závislosti od času výkonu poslaneckému mandátu patrí po zániku poslaneckého mandátu poslancovi ešte plat počas dvoch mesiacov, ak vykonával mandát poslanca najmenej päť mesiacov a menej ako päť rokov, alebo troch mesiacov, ak vykonával mandát poslanca aspoň päť rokov; toto ustanovenie sa nevzťahuje na poslanca, ktorý bol zvolený za poslanca v nasledujúcom volebnom období, a na poslanca, ktorý bezprostredne po zániku mandátu začal vykonávať inú funkciu ústavného činiteľa Slovenskej republiky podľa § 1 alebo ktorý bol zvolený do Európskeho parlamentu, alebo začal vykonávať funkciu podľa osobitného predpisu. 1aa) Ak poslanec vykonával mandát ako náhradník, patrí mu nárok podľa druhej vety len raz počas toho istého volebného obdobia.

(2) Zníženie podľa odseku 1 sa rovná 2*)

a) 0,15 násobku trojnásobku priemernej nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky za kalendárny rok, ktorý predchádza kalendárnemu roku, na ktorý sa plat poslanca vypočítava, ak podiel schodku rozpočtu verejnej správy Slovenskej republiky a hrubého domáceho produktu Slovenskej republiky za kalendárny rok, ktorý predchádza kalendárnemu roku, na ktorý sa plat poslanca vypočítava, zverejneného Európskou komisiou (Eurostatom) v apríli kalendárneho roka, na ktorý sa plat poslanca vypočítava, 1a) je rovný alebo vyšší ako 0,07, 2*)

b) 0,1 násobku trojnásobku priemernej nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky za kalendárny rok, ktorý predchádza kalendárnemu roku, na ktorý sa plat poslanca vypočítava, ak podiel schodku rozpočtu verejnej správy Slovenskej republiky a hrubého domáceho produktu Slovenskej republiky za kalendárny rok, ktorý predchádza kalendárnemu roku, na ktorý sa plat poslanca vypočítava, zverejneného Európskou komisiou (Eurostatom) v apríli kalendárneho roka, na ktorý sa plat poslanca vypočítava, je rovný alebo vyšší ako 0,05 a nižší ako 0,07, 2*)

c) 0,05 násobku trojnásobku priemernej nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky za kalendárny rok, ktorý predchádza kalendárnemu roku, na ktorý sa plat poslanca

vypočítava, ak podiel schodku rozpočtu verejnej správy Slovenskej republiky a hrubého domáceho produktu Slovenskej republiky za kalendárny rok, ktorý predchádza kalendárnemu roku, na ktorý sa plat poslanca vypočítava, zverejneného Európskou komisiou (Eurostatom) v apríli kalendárneho roka, na ktorý sa plat poslanca vypočítava, je rovný alebo vyšší ako 0,03 a nižší ako 0,05. 2*)

1*) 2*) Poznámka pod čiarou: Podľa nálezu Ústavného súdu SR č. 97/2014 Z.z. strácajú dňom 18. apríla 2014 účinnosť ustanovenia § 2 ods. 1 v časti "znížený podľa ods. 2", a ďalej ustanovenia § 29g ods. 4, 8 a 9.

Podľa § 29g (Prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1. januára 2011) ods.:

(1) V roku 2011 zníženie podľa § 2 ods. 2 je 15%. 2*) Poznámka pod čiarou: Podľa nálezu Ústavného súdu SR č. 97/2014 Z.z. ustanovenia § 2 ods. 2 a § 29g ods. 1 vo vzťahu k sudcom strácajú dňom 18. aprílom 2014 účinnosť.

(4) zrušené od 18.4.2014 1*)

(8) zrušené od 18.4.2014 1*)

(9) zrušené od 18.4.2014 1*)

1*) Poznámka pod čiarou: Podľa nálezu Ústavného súdu SR č. 97/2014 Z.z. strácajú dňom 18. apríla 2014 účinnosť ustanovenia § 2 ods. 1 v časti "znížený podľa ods. 2", a ďalej ustanovenia § 29g ods. 4, 8 a 9.

Podľa Uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky z 22. júna 2011 sp. zn. PL. ÚS 99/2011 č. 236/2011 Z.z., Ústavný súd Slovenskej republiky prerokoval návrh skupiny poslancov Národnej rady Slovenskej republiky na začatie konania podľa čl. 125 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky o súlade § 2 ods. 1 v časti "znížený podľa ods. 2", § 2 ods. 2 a § 29g ods. 1, 4, 8 a 9 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 120/1993 Z.z. o platových pomeroch niektorých ústavných činiteľov Slovenskej republiky v znení zákona č. 500/2010 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 120/1993 Z.z. o platových pomeroch niektorých ústavných činiteľov Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov a o zmene zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 141 ods. 1 a čl. 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a rozhodol tak, že pozastavil účinnosť § 2 ods. 1 v časti "znížený podľa ods. 2", § 2 ods. 2, § 29g ods. 1 vo vzťahu k sudcom a § 29g ods. 4, 8 a 9 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 120/1993 Z.z. o platových pomeroch niektorých ústavných činiteľov Slovenskej republiky v znení zákona č. 500/2010 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 120/1993 Z.z. o platových pomeroch niektorých ústavných činiteľov Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov a o zmene zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Podľa čl. 125 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky platnosť rozhodnutia o pozastavení účinnosti § 2 ods. 1 v časti "znížený podľa ods. 2", § 2 ods. 2, § 29g ods. 1 vo vzťahu k sudcom a § 29g ods. 4, 8 a 9 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 120/1993 Z.z. o platových pomeroch niektorých ústavných činiteľov Slovenskej republiky v znení zákona č. 500/2010 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 120/1993 Z.z. o platových pomeroch niektorých ústavných činiteľov Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov a o zmene zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, zanikne vyhlásením rozhodnutia vo veci samej, ak toto rozhodnutie o pozastavení účinnosti Ústavný súd Slovenskej republiky už predtým nezrušil, pretože pominuli dôvody, pre ktoré bolo prijaté.

Uvedené uznesenie nadobudlo platnosť a účinnosť dňa 26.07.2011

Podľa Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky z 11. decembra 2013 sp. zn. PL. ÚS 99/2011 č. 97/2014 Z.z., Ústavný súd Slovenskej republiky o návrhu skupiny 35 poslancov Národnej rady Slovenskej republiky, na vyslovenie nesúladu § 2 ods. 1 v časti slov "znížený podľa ods. 2", § 2 ods. 2, § 29g ods. 1 vo vzťahu k sudcom a § 29g ods. 4, 8 a 9 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 120/1993 Z.z. o platových pomeroch niektorých ústavných činiteľov Slovenskej republiky v znení

neskorších predpisov s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 141 ods. 1 a čl. 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a o návrhu generálneho prokurátora Slovenskej republiky na vyslovenie nesúlady § 2 ods. 1 v časti slov "znížený podľa ods. 2", § 2 ods. 2, § 29g ods. 1 vo vzťahu k sudcom, § 29g ods. 4, 8 a 9 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 120/1993 Z.z. o platových pomeroch niektorých ústavných činiteľov Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov a nesúlady vypustenia § 85 zo zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a príseďiacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov (čl. II zákona č. 500/2010 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 120/1993 Z.z. o platových pomeroch niektorých ústavných činiteľov Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov a o zmene zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a príseďiacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov) s čl. 1 ods. 1 prvou vetou v spojení s čl. 141 ods. 1 a čl. 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky rozhodol tak, že ustanovenia § 2 ods. 1 v časti "znížený podľa ods. 2", § 2 ods. 2 a § 29g ods. 1 vo vzťahu k sudcom a § 29g ods. 4, 8 a 9 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 120/1993 Z.z. o platových pomeroch niektorých ústavných činiteľov Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov nie sú v súlade s čl. 1 ods. 1 v spojení s čl. 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Podľa čl. 125 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky ustanovenia § 2 ods. 1 v časti "znížený podľa ods. 2", § 2 ods. 2 a § 29g ods. 1 vo vzťahu k sudcom a § 29g ods. 4, 8 a 9 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 120/1993 Z.z. o platových pomeroch niektorých ústavných činiteľov Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov, ktorých účinnosť bola dočasne pozastavená uznesením č. k. PL. ÚS 99/2011-27 z 22. júna 2011 uverejneným pod č. 236/2011 Z.z., dňom vyhlásenia tohto nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky strácajú účinnosť. Ak Národná rada Slovenskej republiky neuvedie tieto ustanovenia zákona do súladu s Ústavou Slovenskej republiky, strácajú po šiestich mesiacoch od vyhlásenia tohto nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky platnosť. Uvedený nález nadobudol platnosť a účinnosť dňa 18.04.2014.

Podľa Uznesenia Ústavného súdu SR spisová značka PLz. ÚS 1/06 z 11.10.2006:

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí pléna vo veci zjednotenia odchylných právnych názorov senátov Ústavného súdu Slovenskej republiky vyslovených v nálezoch č. k. I. ÚS 51/06-26 z 8. júna 2006, č. k. II. ÚS 72/06-36 zo 14. júna 2006 a uznesení č. k. III. ÚS 24/06-9 z 11. januára 2006 na aplikáciu nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. PL. ÚS 38/03-89 zo 17. mája 2004 v konaní pred všeobecným súdom, ktorého predmetom je určenie poplatku z omeškania podľa § 38 ods. 4 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z. z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení zákona č. 138/2003 Z. z., prijal toto stanovisko:

1. Hmotnoprávne účinky nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. PL. ÚS 38/03-89 zo 17. mája 2004 o nesúlade § 38 ods. 4 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z. z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení zákona č. 138/2003 Z. z. s čl. 20 ods. 1 druhou vetou v spojení s čl. 13 ods. 3 a 4 Ústavy Slovenskej republiky uverejneného v Zbierke zákonov Slovenskej republiky pred právoplatným skončením konania pred všeobecným súdom (15. júla 2004), v ktorom sa má aplikovať § 38 ods. 4 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z. z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení zákona č. 138/2003 Z. z., nastávajú pre všetkých účastníkov tohto konania ex tunc.

2. Stratou účinnosti a následne platnosti § 38 ods. 4 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z. z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení zákona č. 138/2003 Z. z. na základe nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. PL. ÚS 38/03-89 zo 17. mája 2004 o nesúlade § 38 ods. 4 Zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z. z.

o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení zákona č. 138/2003 Z. z. s čl. 20 ods. 1 druhou vetou v spojení s čl. 13 ods. 3 a 4 Ústavy Slovenskej republiky, uverejneného v Zbierke zákonov Slovenskej republiky 15. júla 2004, sa obnovuje znenie § 38 ods. 4 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z. z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových

a občianskych zdravotných poisťovní platné a účinné do nadobudnutia účinnosti zákona č. 138/2003 Z. z., t. j. do 1. júna 2003.

Podľa § 65 ods. 5 Zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich za uspokojenie platových nárokov sudcu zodpovedá štát.

Podľa § 87 ods. 1 Zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich platové náležitosti sudcu podľa tohto zákona (ďalej len "plat"), ak nie je ustanovené inak, sú splatné pozadu za mesačné obdobie, a to najneskôr do 15. dňa nasledujúceho kalendárneho mesiaca. Sudca má právo pred uplynutím kalendárneho mesiaca na preddavok na plat.

Podľa § 34 ods. 1 Zákona č. 757/2004 o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov Ministerstvo vykonáva správu súdov ako ústredný orgán štátnej správy pre súdy.

Podľa § 83 ods. 1, 2, 3 Zákona č. 757/2004 o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov súdy sú svojimi príjmami a výdavkami zapojené na rozpočet ministerstva, ak tento zákon alebo osobitný zákon 43) neustanovuje inak. Súd zapojený svojimi príjmami a výdavkami na rozpočet ministerstva podľa schváleného rozpočtu súdov samostatne hospodári s rozpočtovými prostriedkami, ktoré mu určí ministerstvo v rámci svojej rozpočtovej kapitoly. Výdavky štátneho rozpočtu na financovanie systému súdnictva sú rozpočtované v samostatnom programe rozpočtovej kapitoly ministerstva.

Navrhovateľ svojím návrhom žiadal súd, aby zaviazal odporcov 1/, 2/ zaplatiť mu za prvých 7 mesiacov roku 2011 za každý mesiac sumu 284,-- € (za 5. mesiac 2x284,-- €) spolu so zákonným úrokom z omeškania vždy od 16. dňa nasledujúceho mesiaca, teda nasledujúci deň po výplatnom termíne. Podaním zo dňa 11. 8. 2014 zobral navrhovateľ návrh, pokiaľ ide o istiny, v celom rozsahu späť z dôvodu, že dňa 11. 7. 2014 mu odporca v 1. rade uhradil doplatok mzdy za rok 2011, a preto žiadal konanie v časti istín zastaviť z dôvodu spät'vzatia návrhu, a rozhodnúť len o úrokoch z omeškania z jednotlivých súm 284,-- € odo dňa nasledujúceho po výplatnom termíne, t.j. od 16. dňa toho-ktorého mesiaca.

Právna zástupkyňa navrhovateľa na pojednávaní uviedla, že nález Ústavného súdu nerieši právny nárok na doplatenie plátov sudcov za rok 2011, toto doplatenie bolo výsledkom konania výkonnej moci, tým štát uznal, že pochybil, a aj keď rozhodnutia Ústavného súdu zaväzujú do budúcnosti, platia ex nunc, každý sudca má nárok na úroky z o meškania v zákonnej lehote vo výške odo dňa splatnosti plátu. Odporca v 1. rade namietol svoju pasívnu legitímáciu, pretože nehospodária s vlastnými prostriedkami, sú napojení na rozpočet Slovenskej republiky, plat nevypláca sudcovi súd, na ktorom vykonáva funkciu, ale osobný úrad z prostriedkov štátu pridelených na tento účel Ministerstvom spravodlivosti SR. Z uvedeného dôvodu práva a povinnosti môžu sudcovi vzniknúť len voči štátu, za ktorý koná ústredný orgán štátnej správy, ktorým je Ministerstvo spravodlivosti SR (ďalej len MS SR). Oni konali len na základe vtedy platného zákona, nález bol účinný od 18. 4. 2014, pričom ani pri vyslovení nesúladu zákonov s ústavou nie je prípustná retroaktivita. Keďže nejestvovala zákonná povinnosť doplatiť plát, nemohol sa odporca v 1. rade dostať ani do omeškania, a to aj v prípade, keď neskôr dobrovoľne plnil. Odporca 2/ taktiež namietal nedostatok svojej pasívnej legitímácie, pričom poukázal na to, že v prípade konštatovania protiústavnosti zákona ústava dáva Národnej rade SR lehotu 6. mesiacov od vyhlásenia nálezú na zosúladienie protiústavného zákona s ústavou, teda pokiaľ navrhovateľ žiada zaplatiť úroky z omeškania, tieto mu patria až odo dňa 19. 10. 2014, teda po 6. mesiacoch od zverejnenia nálezú ÚS SR v Zbierke zákonov. Ihneď po publikovaní nálezú dochádzalo k vykonávaniu úkonov, ktoré smerujú k úhrade finančných nárokov sudcov, z tohto dôvodu nárok na zaplattenie úrokov z omeškania nie je dôvodný.

Nakoľko obaja odporcovia namietali svoju pasívnu legitímáciu, teda namietali, že nie sú subjektom hmotnoprávnej povinnosti, súd skúmal vecnú legitímáciu na strane účastníkov konania, pretože túto skúma vždy aj bez návrhu, a to aj v prípade, ak ju žiaden z účastníkov konania nenamieta.

Súd má zato, že v danom prípade je aktívne legitimovaný navrhovateľ. Jeho aktívnu legitímáciu v konaní nikto nenamieta. Je nositeľom hmotného práva na doplatok mzdy s príslušenstvom. Pokiaľ ide o pasívnu legitímáciu, súd má zato, že v tomto konaní je pasívne legitimovaný len odporca v 2. rade, nakoľko v zmysle § 65 ods. 5 Zákona č. 385/2000 Z.z., štát zodpovedá za uspokojovanie platových pomerov sudcov, ako aj v zmysle § 34 Zákona č. 757/2004 Z.z., podľa ktorého ministerstvo vykonáva správu súdov ako ústredný orgán štátnej správy pre súdy.

Súd je toho názoru, že odporca v 1. rade nie je pasívne legitimovaný, nakoľko Okresný súd nie je rozpočtová, ani príspevková organizácia, nehospodári s vlastnými prostriedkami, je napojený na rozpočet Slovenskej republiky, pričom plat mu nevypláca súd, na ktorom vykonáva funkciu, ale osobný úrad z prostriedkov SR pridelených na tento účel Ministerstvom spravodlivosti. Okresné súde sú povinné dodržiavať rozpočtovú disciplínu, sú povinné rešpektovať účelové použitie finančných prostriedkov, preto má súd zato, že odporca v 1. rade nemohol nijakým spôsobom ovplyvniť výšku vyplateného platu, z uvedeného dôvodu návrh voči nemu zamietol.

Súd má zato, že v danom prípade je sporné, či hmotnoprávne účinky nálezu Ústavného súdu SR majú účinky do budúcnosti - ex nunc, teda nie spätne, alebo účinky do minulosti od počiatku - ex tunc. Aj keď právna zástupkyňa navrhovateľa, ako aj odporcovia udávajú, že účinky nálezu ústavného súdu platia ex nunc, súd sa s týmto názorom nestotožňuje, pretože ako ústava, tak ani zákon o ústavnom súde nemajú výslovné ustanovenia o hmotnoprávných účinkoch nálezu o nesúlade vydaného pred právoplatným skončením konania. Súd je toho názoru, že hmotnoprávne účinky nálezu Ústavného súdu SR pred právoplatným skončením konania pred všeobecným súdom platia pre účastníkov tohto konania ex tunc, pričom analogicky súd vychádzal z uznesenia ÚS SR spisová značka PLz. ÚS 1/06 z 11. 10. 2006, kedy ÚS SR na neverejnom zasadnutí pléna zloženého z 9 sudcov Ústavného súdu vo veci zjednotenia odchylných právnych názorov troch senátov ústavného súdu na aplikáciu nálezu Ústavného súdu SR č.k. PL.ÚS 38/03-89 zo dňa 17. 5. 2004, kde predmetom konania pred všeobecným súdom bolo určenie poplatku z omeškania podľa § 38 ods. 4 Zákona číslo 273/1994 Z.z. v znení Zákona č. 138/2003 Z.z., kde k zjednoteniu týchto odchylných právnych názorov prijal stanovisko, že hmotnoprávne účinky nálezu ÚS SR o nesúlade zákona s ústavou pred právoplatným skončením konania pred všeobecným súdom platia pre všetkých účastníkov tohto konania ex tunc. Stratou účinnosti a následne platnosti § 38 ods. 4 Zákona č. 273/1994 Z.z. v znení Zákona č. 138/2003 Z.z. na základe nálezu ÚS o nesúlade tohto zákona s článkom 20 v spojení s článkom 13 ods. 3, 4 Ústavy SR uverejneného v Zbierke zákonov SR 15. 7. 2004, sa obnovuje znenie § 38 ods. 4 platné a účinné do nadobudnutia účinnosti zákona č. 138/2003 Z.z., t.j. do 1. 6. 2003. Z toho teda vyplýva, že po následnej strate účinnosti a platnosti zákona platí skorší predpis v znení platnom pred zmenou alebo doplnením. Nález ústavného súdu vychádzal z právneho názoru, že hmotnoprávne účinky nálezu ústavného súdu o nesúlade nastávajú ex tunc, pričom poukázal a logicky zdôvodnil, že aj všeobecný súd má právo podať na ústavný súd návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov, ak dospeje k záveru, že právny predpis, ktorý by mal v konkrétnej prerokovanej veci aplikovať, nie je v súlade s právnym predpisom vyššej právnej sily, pričom po vyslovení nesúladu právneho predpisu Ústavným súdom, všeobecný súd daný právny predpis nebude pri rozhodovaní veci aplikovať, pričom pokiaľ by mal nález účinky ex nunc, oprávnenie všeobecného súdu podať návrh na vyslovenie nesúladu by nemalo žiaden konkrétny praktický význam, pretože aj pokiaľ by bol nesúlad vyslovený, nič by sa v konkrétnej veci nezmenilo, keďže posudzované nároky vznikli ešte v čase, keď bol predpis platný a účinný, a vzťahovala sa naň prezumcia ústavnosti. Taktiež svoj právny názor, teda že účinky majú platnosť ex tunc, anulované od počiatku, pričom na ustanovenie zákona, ktoré bolo v nesúlade, sa hľadí, ako by nebolo nikdy platné, nikdy súčasťou právneho poriadku SR, teda platí skorší predpis platný pred zmenou, založili na logickom argumente, podľa ktorého by samotné obnovenie platnosti skoršieho právneho predpisu nemalo žiadny právny význam pre ochranu ústavnosti v konaniach pred súdom alebo iným orgánom verejnej moci v individuálnych veciach, ktoré neboli ešte právoplatne skončené v čase pred uverejnením príslušného nálezu ÚS v Zbierke zákonov, a na ktoré sa mal aplikovať právny predpis, ktorý nie je podľa príslušného nálezu ÚS prijatého v konaní o súlade právnych predpisov v súlade s ústavou. Ústavný súd zároveň konštatoval, že senáty sú v ďalších obdobných konaniach o sťažnostiach sú viazané týmto uznesením, t.j. v konaniach, kde je sporné, či nález Ústavného súdu má účinky ex tunc alebo ex nunc. Preto súd analogicky tento nález Ústavného súdu PLz. ÚS 1/06 použil aj na tento spor, predmetom ktorého je síce nedoplatok mzdy s príslušenstvom, ale spornou otázkou je práve otázka účinkov nálezu ÚS ex nunc alebo ex tunc. S prihliadnutím na tento nález Ústavného súdu samotný súd si kladie otázku, že ak bol zákon alebo jeho ustanovenie, ktorý je v rozpore s ústavou, formálne zrušený na základe nálezu Ústavného súdu k určitému dátumu, aký by malo hmotnoprávny význam pre navrhovateľa, pokiaľ Ústavný súd tento zákon zrušil, ale účinky tohto nálezu by boli ex nunc, teda do budúcnosti, nie ex tunc, teda spätne.

Keďže súd dospel k záveru, že hmotnoprávne účinky nálezu Ústavného súdu SR z 11. 12. 2013 spisová značka PL ÚS 99/2011, nastávajú ex tunc, teda spätne, má zato, že navrhovateľovi mal byť vyplatený plat podľa Zákona č. 120/1993 Z.z. v znení platnom a účinnom do nadobudnutia účinnosti Zákona č. 500/2010 Z.z., t.j. do 1. 1. 2011. Pokiaľ ide o výšku nedoplatku platu na základe oznámení o výške a

zložení funkčného platu č. 1Spr O/39/11 zo dňa 18. 1. 2011, a 1Spr O/321/2011 zo dňa 13. 4. 2011, nikto výšku súm uvedených v návrhu, ktoré mali byť vyplatené, ani dátumy výplatného termínu v konaní nenamietal, preto súd má zato, že v zmysle § 120 ods. 3 a § 153 ods. 1 O.s.p. výška súm, z ktorých žiada navrhovateľ zaplatiť úroky z omeškania, ani moment, kedy sa dostal odporca v 2. rade do omeškania, neboli medzi účastníkmi sporné. Túto skutočnosť potvrdzuje aj to, že navrhovateľ zobral návrh v časti jednotlivých žiadaných istín späť z dôvodu, že tieto mu boli odporcom v 1. rade vyplatené. Preto súd má zato, že výška týchto súm nie je sporná. Aj pokiaľ ide o dátum výplatného termínu, súd poukazuje na ustanovenie § 87 ods. 1 Zákona č. 385/2000, z ktorého vyplýva, že platové náležitosti sudcu sú splatné pozadu za mesačné obdobie, najneskôr do 15. dňa nasledujúceho kalendárneho mesiaca. Nakoľko navrhovateľ žiada zaplatiť úroky od 16. dňa toho-ktorého kalendárneho mesiaca, súd má zato, že ani moment výplatného termínu nie je sporný.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o meškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia Vlády SR číslo 87/1995 Zbierky zákonov, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Nakoľko sa dostal odporca v 2. rade do omeškania s plnením peňažného záväzku, súd ho v zmysle § 517 ods. 2 OZ a § 3 ods. 1 VN SR č. 87/95 Z.z. zaviazal zaplatiť navrhovateľovi ročný úrok z omeškania vo výške 9% zo sumy 284,-€ od 16.2.2011 do 11.7.2014, ročný úrok z omeškania vo výške 9% zo sumy 284,-€ od 16.3.2011 do 11.7.2014, ročný úrok z omeškania vo výške 9% zo sumy 284,-€ od 16.4.2011 do 11.7.2014, ročný úrok z omeškania vo výške 9% zo sumy 284,-€ od 16.5.2011 do 11.7.2014, ročný úrok z omeškania vo výške 9% zo sumy 568,-€ od 16.6.2011 do 11.7.2014, ročný úrok z omeškania vo výške 9% zo sumy 284,-€ od 16.7.2011 do 11.7.2014, ročný úrok z omeškania vo výške 9% zo sumy 284,-€ od 16.8.2011 do 11.7.2014, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 151 ods. 3 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p. - musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované, je potrebné ho predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. (sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát, súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali, bol odvolacím súdom schválený zmier),

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.